

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

Magnes animarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

cepisse thesauros ; Quid ni & nos eodem modo notamur ac signamur , quibus ejusdem sigilli , corporis scilicet Dominici, tanta est copia ? Concludo, & cum celeberrimo illo Deiparæ planctu orans ingemino:

*Eia Mater istud agas ,
Crucifixi fige plagas,
Cordi meo validè.*

Vt sint mihi signaculum compassionis, gratitudinis, imitationis, & amoris.

CONSIDERATIO III.

Vulnera Christi

Magnes seu electrum animarum.

Magnes ferrum trahit , & acum nauticam temperans , illâ navium cursum non minùs , quàm stellâ polari visâ , dirigit. Vulneratum cor Domini Iesu Magnes est , animas nostras ad se trahens , ut plenis bonæ voluntatis velis ad Deum, cursum nostrum dirigamus. Ita ipse Dominus testatur:

Ego,

Ego, si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum, hoc est, cum fuero in cruce fixus, & in ea manibus, pedibus, atque latere confossus, sanguinis mei merito, exemplo meo & amore, omnia hominum genera, per amicam vim attraham, uti ait Cornelius, ut eos fratres meos, imò filios meos faciam: ut sicut ego sum Filius Dei naturalis, sic illi sint filii Dei adoptivi.

Quod idem elegantissimè Salvianus docet; Sicut illas, inquiens, naturæ admirabilis gemmas ferunt, electrum intelligit, quæ ferro propius admotæ, durissimum licet chalybem, affectu quasi adspirante suspendunt: ita etiam ille, idest summa, & clarissima negotiatorum cœlestium gemma, hoc voluit, ut dum se, licet durissimis nobis, descendens de cœlo propius adjungeret, affectu suo nos quasi amoris sui manibus admooveret, ut agnoscentes utique dona sua, ac beneficia, intelligeremus quid nos pro Domino tam bono facere conveniret, cum ille pro malis servis tam multa fecisse comperiretur.

Lib. 4. de
provid.

Electrum ferrum trahere hæcenus
nō legi, neq; audivi, nisi ab uno Salvia-

Q₃

no,

Luc. V Vad.
Tom. 2.
An. Min.
& Chr.
 2261, n. 16

no, magno illo Massiliensium Episcopo, qui pro omni alio, portenti hujus mihi auctor erit, cum apud Ezechiele electro comparatum Salvatorem, ferrea ad se corda trahere afferit, uti attraxit illum è sancti Francisci Familia Tironè, qui susceptum religiosæ vitæ institutum rejecturus, cum ante aram summam afflictus Deum deprecaretur, vidit è sanctissimi Sacramenti tabernaculo Christum procedere, vulnera sua sibi objicientem, suamque inconstantiam graviter arguentem, quid suave religionis jugum ferre detrectaret, cum tanto amore atrociam adeò pro ipso vulnera pertulisset? Erubuit juvenis, & depulsa omni tentatione, potenti illo sacrorum vulnerum electro attractus, Salvatori suo in omnem vitam adhæsit.

Barth. Fi-
zen in vita
 16. Junii.

Ira attracta fuit sancta Ludgardis, quæ cum ætatis annum ageret tantum duodecimū, jam tum à pluribus expectebatur ad nuptias, quas Ludgardis pater non improbat, neque ipsa averfabatur; cumque uni ex illis fortè familia-

miliariùs loqueretur, ostendit se illi Salvator, cruentum latus & cor faucium detegens; jussitque illam deinceps, nihil præter se, quærere. Ex illo humana omnia Ludgardi jam vilescere, ut unicùs, & solus amor illi crucifixus esset; usque adeò à conspecto lateris Domini sacro vulnere in illum rapta fuit.

Magnete eodem attractus fuit insignis ille in Parisiensi Academia Doctor. Cùm is Franciscanæ familiæ se addixisset, mater ejus, quæ inopiâ haud mediocri laborabat, & ad alia beneficia illud adjecerat, quòd illum, donec studiis per otium vacaret, suarum manuum laboribus sustentaret, multis lacrymis, & clamoribus suam orbitatem lamentari cœpit, & tam filium, quàm illius Ordinis Patres omnes, tanquam inhumanos, & injustos accusare. Quibus ille commotus, cùm jam in proposito nutaret, oraretque ante Crucifixi imaginem, quasi veniam ab eo petens discedendi ad matrem sublevandam, vidit è perfosso Christi latere ma-

Q4

nantem

*S. Ant. p. 3.**Hist. c. 9.**s. 7.*

nantem cruorem, simulque hanc vocem audivit: *Ego te carius nutriti, quam mater tua; quare deserere me non debes propter matrem.* His ille visis, & auditis stupefactus, & simul ita roboratus est, ut deinceps maternas omnes lacrymas, & querelas facile contempserit, & Domino iterum atque iterum se trahenti, in arrepto semel instituto, per omnem vitam constanter adhererit.

*Paul. Barry
in an. Sac.
p. 1. devot.
2. c. 7.*

Non aliter etiam exaltatus à terra Dominus ad se traxit nobilem illam in Hispaniis puellam, quæ æqualium societatem fugere solebat, in qua certa temporis, sæpè etiam animæ jactura est. Hæc cum à matre, & sororibus geniali quodam die abducta esset ad tripudium, atque ad hoc à juvene nobili invitaretur, elevans in cœlum oculos, vidit sibi supra caput astantem Dominum Iesum, vulneribus toto corpore concisum, manibus, pedibus, ac latere multo fluentem sanguine, & facie laboranti similem, ac multo sudore madentem,
qui

qui illam compellans : Vide , inquit filia , quàm graviter me afficiat sociarum tuarum levitas , in quam te insinuas. Monet illa matrem , & cum ea ac sororibus domum se recipit ; ac deinde mundo valedicens , eas elegit focias , apud quas Salvatori supplicia sua , ac vulnera renovatura non esset. Quando tandem anima mea , patieris , & tu te trahi suavi illo magnete venerandorum Domini vulnerum , dissolvens ferreæ voluntatis tuæ catenas , quibus in molestissimo affectionum tuarum carcere captiva jam nimum diu detineris ?

CONSIDERATIO IV.

Vulnera Christi

Domicilium animarum.

Salvator noster, in sermone illo af-10.13. v. 30 affectus divini plenissimo, post cœnam ultimam habito, significavit Apostolis

Q 5

stolis